

der enten selv raader over tilstrækkeligt Isbrydningsmateriel, eller for hvilke Isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforuden. Nedsættelse af Afgiftens samlede aarlige Beløb kan for et eller flere Aar ad Gangen finde Sted med Tilslutning af begge Rigsdagens Finansudvalg.

§ 3.

For Anvendelse og Drift af den i nærværende Lov omhandlede Isbryder gælder de i §§ 1 og 2 i Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 indeholdte Bestemmelser.

Enhver Havn, for hvilken der udredes Isafgift af ud- og indskibede Varer efter den foregaaende Paragraf, modtager Isbryderens Hjælp uden Erlæggelse af særskilt Vederlag. Det samme gælder, naar Isbryderhjælpen ydes Havnen af den i Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 omhandlede Isbryder.

§ 4.

Ethvert Skib, der modtager Isbryderhjælp fra en Stats-Isbryder, er undergivet dennes Myndighed, saa længe Hjælpen ydes. Hvis Isbryderens Anvisninger ikke følges, er denne berettiget til at afbryde Hjælpen.

§ 5.

Naar den Hjælp, en Stats-Isbryder yder et Skib, finder Sted under saadanne Forhold, at Hjælpen maa anses som Bjærgning, gælder herom de almindelige Regler i 9de Kapitel i Søloven af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 103 af 29. April 1913, dog at Bjærgelønnen tilfalder Statskassen.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft straks, Bestemmelserne om Isafgiften dog først fra det Tidspunkt, der bestemmes ved kongelig Resolution.

H. P. Hansen.

Rob. Lundberg.